

KRO

Bondestam Orian

05.10.2012

*Eduskunta
Suuri valiokunta*

Viite

Asia

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013

U/E-tunnus:

EUTORI-numero:
EU/2012/1376

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti selvitys komission ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013.

Asian käsittelyssä pyydetään perustuslain (731/1999) 50 §:n ja viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n perusteella noudattamaan vaiteliaisuutta. Vaiteliaisuuspyynnön perusteena on Suomen neuvotteluvaran paljastumisen estäminen ja pyynnön kohteena ovat Suomen kannat komission ehdottamiin kalakantojen suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TAC). Vaiteliaisuuspyyntö kestää EU:n maatalous- ja kalastusneuvoston poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseen saakka. Ehdotus on tarkoitettu käsitellä maatalous- ja kalastusneuvoston kokouksessa 22-23.10.2012.

Osastopäällikkö

Pentti Lähteenoja

Neuvotteleva virkamies

Orian Bondestam

LIITTEET Perusmuistio MMM2012-00849, komission asetusehdotus COM(2012) 458,
kommissionens förordningsförslag COM(2012) 458

Asiasanat	jaosto kalastus (EU 17), kalastus
Hoitaa	MMM
Tiedoksi	ALR, EUE, UM, VM, VNEUS, YM

KRO Bondestam Orian

05.10.2012

~~KÄYTTÖ RAJOITETTU~~

~~Asian käsittelyssä pyydetään noudattamaan vaiteliaisuutta Suomen neuvotteluvaran paljastumisen estämiseksi. Vaiteliaisuuspyyntö koskee Suomen kantoja komission ehdottamiin kalakantojen suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TAC). Vaiteliaisuuspyyntö kestää EU:n maatalous- ja kalastusneuvoston poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseen saakka.~~

Asia

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013

Kokous

Liitteet

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2012/1376

U-tunnus / E-tunnus:

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Valtioneuvoston selvitys (E-kirje)

Asiakirjat:

13211/12 PECHE 312 - COM(2012) 458 final

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus, 43 artikla 3 kohta

Käsittelijä(t):

Maa- ja metsätalousministeriö, neuvotteleva virkamies Orian Bondestam, puh. 0295 16 2494

Suomen kanta/ohje:

Suomi kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2013 siten, että kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (Maximum Sustainable Yield, MSY) mukaisesti saavutettaisiin kansainvälisten ja EU:n sitoumusten mukaisesti vuonna 2015, jos mahdollista, ja kaikkien kalakantojen osalta viimeistään vuonna 2020.

Suomi katsoo edellä olevan mukaisesti, että Itämeren pääaltaan ja Suomenlahden silakan TAC ja Riianlahden silakan TAC sekä kilohailin TAC voitaisiin asettaa siten, että MSY taso saavutetaan asteittain ja viimeistään vuonna 2015. Tämä tarkoittaisi hieman komission ehdotuksia suurempia TAC tasoja.

Suomi pyrkii siihen, että Pohjanlahden silakkakannan TAC määriteltäisiin vuoden 2012 tavoin perustuen tieteelliseen neuvoon Fmsy kalastuskuolevuusarvosta F0.19. Tämän mukainen TAC olisi 116 100 tonnia. Lisäksi Suomi pyrkii siihen, että Pohjanlahden silakkakannan TAC:iin sovellettaisiin asetuksen 847/1996 säättämää mahdollisuutta siirtää kiintiöiden osia seuraavalle kalastusvuodelle.

Suomi hyväksyy komission ehdottaman Itämeren turskakantojen hoitosuunnitelmaan perustuvan itäisen turskakannan TAC:in. Läntisen turskakannan TAC voitaisiin asettaa hoitosuunnitelmasta poiketen siten, että siinä määriteltyä alhaisempi kalastuskuolevuuden Fmsy taso saavutetaan asteittain ja viimeistään vuonna 2015.

Lisäksi Suomi on valmis hyväksymään sellaisia muutoksia komission ehdotukseen, jotka ovat kestävän kalastuksen ja varovaisuusperiaatteen mukaisia ja ovat tarpeen poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi neuvostossa.

Valtioneuvoston kannanmuodostus Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC:sta sekä Suomenlahden lohen TAC:sta on kesken.

Pääasiallinen sisältö:

Komission ehdotusta edeltänyt tiedonanto kalastusmahdollisuuksista

Komission antoi 7.6.2012 tiedonannon neuvostolle vuoden 2013 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta (COM(2012) 278 final). Tiedonannon keskeinen sisältö koskee niitä sääntöjä, joita komissio aikoi noudattaa valmistellessaan ehdotuksiaan vuoden 2013 kalastusmahdollisuuksista.

Komissio toi tiedonannossa esille, että se aikoo niiden kalakantojen osalta, joille on vahvistettu hoito- tai elvytysuunnitelmia, noudattaa suunnitelmissa vahvistettuja sääntöjä. Sellaisten kalakantojen osalta, joista komissio on tehnyt monivuotisia suunnitelmia koskevia lainsäädäntöehdotuksia, se aikoo noudattaa ehdotuksissa olevia sääntöjä. Niiden kalakantojen osalta, joista ei ole tehty suunnitelmia, pyritään saavuttamaan kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (MSY) tasolla. Tämä tehtäisiin noudattamalla tieteellistä neuvoa MSY:stä sellaisenaan tai jos neuvo sen sallii siirtymällä MSY:hyn vuoteen 2015 mennessä.

EU-ministerivaliokunta (4-6.7.2012) määritteli Suomen kannan komission tiedonantoon seuraavasti:

"Suomi kannattaa komission tiedonannossa olevaa lähestymistapaa vuoden 2013 kalastusmahdollisuuksia koskevien ehdotusten antamisessa. Pääsääntönä tulee olla kalakantoja koskevien monivuotisten suunnitelmien ja tieteellisten suositusten noudattaminen. Tapauksissa, joissa tieteellistä lausuntoa ei ole saatavissa, olisi

noudatettava ennalta varautumisen periaatetta. Suomi katsoo lisäksi, että kalastusmahdollisuuksia koskevien ehdotusten antamisessa ja vahvistamisessa tulee noudattaa EU:n voimassa olevaa lainsäädäntöä sekä neuvoston 13.6.2012 muodostamaa yleisnäkemyistä EU:n uudistettavan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteesta. Tavoitteen mukaan kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton MSY:n mukaisesti tulee saavuttaa vuonna 2015, jos mahdollista, ja kaikkien kalakantojen osalta viimeistään vuonna 2020."

Komission ehdotus Itämeren kalastusmahdollisuuksista 2013

Komission ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013 annettiin 17.8.2012. Komissio ehdottaa seuraavia kokonaiskiintiöitä (TAC):

Kalakanta	TAC 2012	Ehdotettu TAC 2013	Muutos-%
Pohjanlahden silakka	106 000 tonnia	99 100 tonnia	- 6,5
Pääaltaan silakka	78 417 tonnia	85 155 tonnia	+ 8,6
Läntinen silakka	20 900 tonnia	25 800 tonnia	+ 23,4
Riianlahden silakka	30 576 tonnia	27 640 tonnia	- 9,6
Kilohaili	225 237 tonnia	249 978 tonnia	+ 11
Pääaltaan/Pohjanl. lohi	122 553 lohta	108 762 lohta	- 11,2
Suomenlahden lohi	15 419 lohta	15 419 lohta	+/- 0
Itäinen turska	67 850 tonnia	61 565 tonnia	- 9,2
Läntinen turska	21 300 tonnia	20 800 tonnia	- 2,3
Punakampela	2 889 tonnia	3 409 tonnia	+ 17,9

Komissio mainitsee, että saalis- ja pyyntiponnistusrajoitusten avulla pyritään saavuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, jonka mukaan olisi varmistettava, että kalastus on biologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväällä pohjalla. Lisäksi komissio toteaa, että ehdotetut TAC-luvut kuvastavat ajantasaisia tieteellisiä lausuntoja, Itämeren alueellinen neuvoa antavan komitean BSRAC:n kuulemista sekä sitä kehystä, jossa vahvistetaan TAC:it ja kiintiöt ja jota kuvaillaan kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta annetussa komission tiedonannossa. Ehdotetuista TAC:eista on tarvittaessa vähennetty Venäjän federaation kanssa jaettavien kantojen teoreettiset määrät.

EU ja sen jäsenvaltiot ovat Johannesburgin kestävän kehityksen huippukokouksessa sitoutuneet kalakantojen hyödyntämiseen kestävän enimmäistuoton tasolla vuoteen 2015 mennessä, jos mahdollista. Neuvosto on yleisnäkemyksessään EU:n yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta 12.6.2012 vahvistanut, että tavoitteena on varmistaa kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton tasolla vuoteen 2015 mennessä, jos mahdollista, ja kaikkien kalakantojen osalta viimeistään vuoteen 2020 mennessä.

Itämeren kiintiöidyistä kalakannoista Selkämeren silakkakanta, läntinen silakkakanta, kilohailikanta sekä itäinen turskakanta ovat jo nyt MSY tilassa. Itämeren pääaltaan ja Suomenlahden silakkakanta on lähellä MSY tilaa. MSY tila määräytyy kalastuskuolevuutta kuvaavan F arvon perusteella. Kalastusmahdollisuudet voivat siten vähetä tai kasvaa kannan koon vaihtelujen mukaan ja kanta kuitenkin pysyä MSY tilassa.

Komission ehdotus Pohjanlahden silakkakannan TAC:n tasosta pohjautuu kansainvälisen merentutkimusneuvoston ICES:n arvioon Selkämeren silakkakannan kalastuskuolevuuden Fmsy tasosta F0.16. Selkämeren silakkakanta on lähes ennätyskellisen suuri ja sen arvioitu kalastuskuolevuus on vain F0.13. Vuonna 2011 ICES arvioi, että Selkämeren silakkakannan Fmsy taso on F0.19. Tämä korkeampi kalastuskuolevuuden taso on perusteltavissa mm. kannan tiheys-riippuvuus tekijöiden johdosta. Selkämeren silakkakannan harventaminen olisi toivottavaa, jotta silakkayksilöiden kasvunopeus paranisi ja saaliskalojen dioksiinipitoisuus alenisi. Komission ehdottama Fmsy taso johtaisi TAC:n pienentämiseen, joka voisi vaikuttaa kielteisesti myös silakoiden kasvunopeuteen.

Pääaltaan ja Suomenlahden silakkakantaan kohdistuva kalastuskuolevuus on pienentynyt lähelle MSY tasoa ja tieteellinen suositus mahdollistaa tämän mukaisesti suuremman TAC:n. Sama koskee läntistä silakkakantaa. Riianlahden silakkakantaan kohdistuva kalastuskuolevuus on MSY tasoa suurempi ja tieteellinen suositus on sen TAC:n pienentäminen.

Kilohailikanta on pienentynyt, mutta se on edelleen suuri. Kilohailikantaan kohdistuva kalastuskuolevuus on pienentynyt alle MSY tason ja tieteellinen suositus mahdollistaa tämän mukaisesti suuremman TAC:n.

Turskakantojen pitkän aikavälin suunnitelma (neuvoston asetus 1098/2007) muodostaa perustan turskakalastuksen säätelylle. Suunnitelman mukaan pyritään turskakantojen kestävään kalastukseen mukauttamalla niiden kalastuskuolevuutta vuosittain. Tämä tapahtuu mukauttamalla TAC -tasoja ja pyyntiponnistusta (turska-alusten satamasta poissaolopäivien enimmäismäärät). Itäinen turskakanta on vahvistunut ja sen kalastuskuolevuus on laskenut alle MSY tason. ICES kuitenkin arvioi, että itäisen turskakannan kutukannan koko on aiempaa arviota pienempi ja näin ollen TAC ehdotetaan pienennettävän. Läntisen turskakannan kalastuskuolevuus on pienentynyt vuodesta 1996 asti ja se on hieman turskasuunnitelmassa määritellyn F0.6 alla. Kannan lisääntyminen ei ole kehittynyt myönteisesti vaikka kutukanta on suurentunut. ICES on arvioinut, että läntisen turskakannan Fmsy arvo olisi F0.25, mutta korkeampiakin arvioita on esitetty.

Tiedot punakampelakannan tilasta ovat puutteelliset. Komissio ehdottaa uuteen tieteelliseen menetelmään perustuen punakampelan TAC:n suurentamista. Punakampelan kalastuksen yksikkösaaliit ovat nousseet.

Kansallinen käsittely:

EU17 -kalastusjaoston kokous 17.9.2012. Kalastusjaoston kokouksessa Suomen kannat voitiin yksimielisesti hyväksyä lukuun ottamatta Suomen kannat lohen TAC:eista.

Ehdotuksesta on pyydetty lausunnot asiankuuluvilta tahoilta. Lausuntonsa antoivat Ahvenanmaan maakunnan hallitus, Elintarviketeollisuusliitto, Kalatalouden Keskusliitto, Keski-Pohjanmaan liitto, Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Lapin liitto, Luonnon lohen puolesta - ryhmä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK, Metsähallitus, Keski-Pohjanmaan liitto, Pellon kalastuskunta, Pohjanmaan liitto, Päivittäistavarakauppa, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Ruokakesko, S-ryhmä, Suomalais-ruotsalainen rajajokikomissio, Suomen Ammattikalastajaliitto, Suomen Kalankasvattajaliitto, Suomen luonnonsuojeluliitto, Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö, Tornio-Muoniojokiseura,

Tornionjoen kalastusalue, Uudenmaan liitto, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Varsinais-Suomen liitto, ympäristöministeriö ja WWF Suomi.

Eduskuntakäsittely:

Käsittely Euroopan parlamentissa:

SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaan Euroopan parlamentti antaa lausuntonsa ehdotuksesta.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Kalastuselinkeinon ohjaus kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain 1144/1991 mukaan Ahvenanmaan toimivaltaan. Ahvenanmaan maakunnan hallitus osallistuu kalastusjaoston toimintaan.

Taloudelliset vaikutukset:

Komission ehdotuksen toteutuminen vähentäisi Suomen silakan ja kilohailin yhteenlasketut kalastusmahdollisuudet kuluvaan vuoden noin 125 000 tonnista noin 113 000 tonniin. Kuluvaan vuoden kalastusmahdollisuudet eivät ole riittäneet ja kalastusta on jouduttu rajoittamaan merkittävästi. Näin ollen on todennäköistä, että silakka- ja kilohailikiintiöitä hyödyntävien kalastusyriyten toimintamahdollisuudet heikkenisivät verrattuna kuluvaan vuoteen. Kalastajien tilannetta parantaa kuitenkin silakan ja kilohailin kalastajahintojen nouseminen. Raaka-aineen tarjonta silakan jalostusyriyksille ja rehuksi vähenisi kalastusmahdollisuuksien pienentyessä.

Turskan kalastusmahdollisuuksien pienentyminen heikentäisi hieman niitä hyödyntävien kalastusyriyten toimintamahdollisuuksia.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 17.8.2012
COM(2012) 458 final

2012/0223 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien
kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesti olisi toteutettava toimenpiteitä, jotta varmistettaisiin elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävin edellytyksin. Tärkeä väline näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vuosittainen vahvistaminen suurimpien sallittujen saaliiden (TACit), kiintiöiden ja pyyntiponnistusrajoitusten muodossa.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren kaupallisesti tärkeimpien kalakantojen kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille vuodeksi 2013. Vuosittain tehtävien TACEja ja kiintiöitä koskevien päätösten yksinkertaistamiseksi ja selventämiseksi on Itämeren kalastusmahdollisuudet vahvistettu vuodesta 2006 alkaen erillisellä asetuksella.

- **Yleinen tausta**

Komission tiedonannossa kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta (COM(2012) 278 final) esitetään ehdotuksen taustat.

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) antoi vuoden 2013 kalakantoja Itämerellä koskevan tieteellisen lausuntonsa toukokuussa 2012 ja tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) kesäkuussa 2012.

Ehdotuksessa on kaksi osaa, jotka ovat tärkeitä Itämeren kalastuksenhoidossa vuonna 2013 kalastusmahdollisuuksien kautta: TACien ja kiintiöiden vahvistamista koskeva osa sekä pyyntiponnistusrajoituksia koskeva osa, jossa rajoitetaan kalastusalusten toimintaa (merelläolopäiviä).

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Kalastusmahdollisuuksista ja niiden jakamisesta jäsenvaltioille annetaan vuosittain asetus. Uusin on eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2012 ja asetuksen (EU) N:o 1124/2010 muuttamisesta 30 päivänä marraskuuta 2011 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1256/2011.

Kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla, asetuksen (EY) N:o 1434/98 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 88/98 kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2187/2005 on niin ikään merkityksellinen Itämeren kalastuksenhoidon kannalta.

Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 779/97 kumoamisesta 18 päivänä syyskuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1098/2007 esitetään kyseisten turskakantojen elvyttämiseksi tarvittavia valvonta- ja seurantatoimenpiteitä. Lisäksi siinä vahvistetaan säännöt läntistä ja itäistä turskakantaa koskevien TACien ja pyyntiponnistusrajoitusten vahvistamiseksi.

- **Johdonmukaisuus suhteessa EU:n muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotetut toimenpiteet ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisia ja yhdenmukaisia kestävästä kehityksestä koskevan unionin politiikan kanssa.

2. INTRESSITAHJOJEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tärkeimmät organisaatiot ja asiantuntijat, joita on kuultu

Tieteellisistä järjestöistä on kuultu kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) ja tieteellis-teknis-taloudellista kalatalouskomiteaa (STECF).

Unioni pyytää vuosittain ICES:ltä ja STECF:ltä tieteelliset lausunnot tärkeiden kalakantojen tilasta. Saadut lausunnot kattavat kaikki Itämeren kannat, joille TACia ehdotetaan.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Itämeren alueellista neuvoo-antavaa toimikuntaa (BSRAC) kuultiin kesäkuussa 2012 pohjakaloja ja pelagisia kaloja käsittelevän yhteisen työryhmän kokouksessa kalastusmahdollisuuksia koskevan komission tiedonannon pohjalta. ICES ja STECF esittelivät ehdotuksen tieteellisen perustan. Kyseisessä kokouksessa esitettiin tiedonantoon perustuen vuoden 2013 TACien ja kiintiöiden vahvistamista koskevat säännöt. Esitetyt alustavat näkökannat otettiin tarpeen mukaan huomioon ehdotuksessa vaikuttamatta kuitenkaan voimassa oleviin politiikkoihin tai heikentämättä herkän luonnonvaran tilaa.

BSRAC tukee komission pyrkimystä vahvistaa TACit, jotka vastaavat paremmin tieteellistä lausuntoa, sekä turskaa koskevan monivuotisen suunnitelman soveltamista TACien vahvistamisen osalta.

- **Vaikutusten arviointi**

Läntisen ja itäisen Itämeren turskakantaa koskevia TACeja on alennettu keskimäärin 6 prosenttia monivuotisen suunnitelman mukaisesti. Ehdotuksen mukaan pohjakaloja koskevasta viidestä TACista kolme kasvaisi ja loput kaksi pienenisivät. Yleisesti ottaen ehdotetut toimenpiteet johtaisivat siihen, että unionin alusten kalastusmahdollisuudet Itämerellä kasvaisivat saalismäärinä mitattuna kaikkien lajien osalta noin 2 prosenttia lukuun ottamatta lohi- ja punakampelakantoja.

Ehdotus ei perustu ainoastaan lyhyen aikavälin tavoitteisiin vaan on myös osa pidemmän aikavälin lähestymistapaa, jonka avulla kalastus saadaan asteittain vähennettyä pitkällä aikavälillä kestäväälle tasolle. Ehdotuksessa omaksutun lähestymistavan tuloksena on sen vuoksi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vakaa pyyntiponnistus ja suuremmat kiintiöt. Lähestymistavan pitkän aikavälin seurauksina arvellaan sen vuoksi olevan ympäristövaikutusten väheneminen pyyntiponnistuksen vähenemisen myötä, pyyntisektorin pieneminen alusten lukumäärän ja/tai keskimääräisen aluskohtaisen pyyntiponnistuksen muodossa sekä purettujen saaliiden pysyminen ennallaan tai kasvaminen. Kalastustoiminnan kestävyys parantunee pitkällä aikavälillä.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Ehdotuksessa vahvistetaan saalis- ja pyyntiponnistusrajoitukset, joita sovelletaan EU:n kalastuksiin. Rajoitusten avulla pyritään saavuttamaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, jonka mukaan olisi varmistettava, että kalastus on biologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväällä pohjalla.

- **Oikeusperusta**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 43 artiklan 3 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi siihen ei sovelleta toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen koko unionille. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Kyseisellä neuvoston asetuksella jaetaan kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille. Asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vapaasti jakaa mainitut mahdollisuudet parhaaksi katsomallaan tavalla eri alueiden tai toimijoiden kesken. Jäsenvaltioilla on täten laaja liikkumavara päätöksissä, jotka koskevat niiden valitsemaa sosiaalista/taloudellista mallia niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille. Neuvosto antaa tämän asetuksen vuosittain, ja sen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat julkiset ja yksityiset resurssit ovat jo olemassa.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: asetus.

Kyseessä on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan perustuva ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan mukainen kalastuksenhoitoa koskeva ehdotus.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

• Yksinkertaistaminen

Ehdotuksella jatketaan viranomaisten (EU:n tai kansallisten) hallinnollisten menettelyiden yksinkertaistamista, koska siihen sisältyy vastaavanlaisia säännöksiä kuin Itämeren kalastusmahdollisuuksista vuonna 2012 annettuun asetukseen.

• Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus koskee vuodeksi 2013 annettavaa vuotuista asetusta eikä sen vuoksi sisällä tarkistuslauseketta.

• Yksityiskohtainen selvitys

Ehdotuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä kalastaville jäsenvaltioille vuodeksi 2013.

Ehdotetut luvut kuvastavat ajantasaisia tieteellisiä lausuntoja, BSRAC:n kuulemista sekä sitä kehystä, jossa vahvistetaan TACit ja kiintiöt ja jota kuvaillaan kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta annetussa komission tiedonannossa. Ehdotetuista TACeista vähennettiin tarvittaessa Venäjän federaation kanssa jaettavien kantojen teoreettiset määrät.

Koska komissio aikoo varmistaa kalavarojen kestävästä käytön unionin politiikan ja kansainvälisten sitoumusten mukaisesti ja säilyttää kalastusmahdollisuudet vakaina, TACien vuotuisia vaihteluita rajoitetaan siinä määrin kuin se on käytännöllistä, kun otetaan huomioon jonkin tietyn kannan tila.

Jäsenvaltioille myönnetty TACit ja kiintiöt ilmoitetaan liitteessä I, ja pyyntiponnistusrajoitukset vahvistetaan asetuksen liitteessä II.

Turskakannoille ehdotetut TACit ja pyyntiponnistusrajoitukset ovat Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevan monivuotisen suunnitelman vaatimusten mukaisia. Suunnitelman keskeisenä osana on kalastuskuolevuuden asteittainen vähentäminen kestäväälle tasolle pitkällä aikavälillä, jotta varmistetaan kantojen elpymisen ja saadaan korkea ja vakaa tuotto. Koska turskakantojen kalastuskuolevuus on jo laskenut monivuotisessa suunnitelmassa ilmoitetuille tasoille, pyyntiponnistusta eli merelläolopäiviä ei ole tarvetta vähentää eikä myöskään lisätä.

Kaikkia Itämeren pelagisia kantoja eli läntisen ja itäisen Itämeren, Riianlahden ja Pohjanlahden silakka- ja kilohailikantoja tulee kalastaa vuonna 2013 kestävästä enimmäistuotosta tasolla, joten ehdotettu TAC vastaa kestävästä enimmäistuotosta vastaavaa kalastuskuolevuutta.

Lohi- ja punakampelakantojen osalta on vielä sääntöjen mukaan saatava tieteellinen lausunto, jotta voidaan tehdä ehdotus TACista. Koska ICES:n kanssa käytävien lisäneuvotteluiden tuloksia ei vielä ole saatavilla, määrät eivät sisälly ehdotukseen, mutta ne sisällytetään siihen myöhemmin.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyviä toimenpiteitä.
- (2) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002¹ edellytetään ottamaan käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kestävä kalastustoiminnan harjoittamista, ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatima kertomus sekä alueellisilta neuvoa-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot.
- (3) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastus- tai kalastusryhmäkohtaisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet sekä tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken siten, että varmistetaan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kannan tai kalastuksen osalta ja ottaen asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 vahvistetut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet.
- (4) Suurimmat sallitut saaliit (TACit) olisi vahvistettava saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat ja varmistaen eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu, sekä niiden kannanottojen nojalla, jotka on tuotu esiin sidosryhmien kuulemisissa, erityisesti neuvoa-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean ja asianomaisten alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien kanssa järjestetyissä kokouksissa.

¹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

- (5) Monivuotisten suunnitelmien kattamien kantojen kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava mainituissa suunnitelmissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi Itämeren turskakantojen saaliita ja pyyntiponnistuksia koskevat rajoitukset olisi vahvistettava Itämeren turskakantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 18 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007² mukaisesti, jäljempänä 'Itämeren turskasuunnitelma'.
- (6) Uusimpien tieteellisten lausuntojen perusteella voidaan noudattaa joustavuutta Itämeren turskakantojen pyyntiponnistuksen hallinnoinnissa vaarantamatta Itämeren turskan hoitosuunnitelman tavoitteita ja aiheuttamatta kalastuskuolevuuden kasvua. Tämä joustavuus mahdollistaisi pyyntiponnistuksen tehokkaamman hallinnoinnin silloin, kun kiintiöitä ei ole jaettu tasaisesti jäsenvaltion laivastolle, ja auttaisi reagoimaan nopeasti kiintiöiden vaihtoihin. Sen vuoksi jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus myöntää sen lipun alla purjehtivalle alukselle lisää satamastapoissaolopäiviä, jos vastaava määrä satamastapoissaolopäiviä vähennetään muilta kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta.
- (7) Tässä asetuksessa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöön olisi sovellettava yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009³ ja erityisesti mainitun asetuksen 33 artiklaa, joka koskee saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaamista, ja 34 artiklaa, joka koskee tietojen ilmoittamista kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä lähettäessään komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen puretuista saaliista.
- (8) TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottoamisesta 6 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96⁴ 2 artiklan mukaisesti kannat, joihin sovelletaan mainitussa asetuksessa tarkoitettuja eri toimenpiteitä, on määriteltävä.
- (9) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, on tärkeää avata kyseiset kalastukset 1 päivänä tammikuuta 2013. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

² EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1.

³ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁴ EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä vuodeksi 2013.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Itämerellä toimiviin unionin kalastusaluksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) alueilla' kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla Itämeren, Belttien ja Juutinrauman vesialueilla 21 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005⁵ liitteessä I määritellyjä maantieteellisiä alueita;
- b) 'Itämerellä' ICES-osa-alueita 22–32;
- c) 'unionin aluksella' jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja unionissa rekisteröityä kalastusalusta;
- d) 'suurimmalla sallitulla saaliilla' (TAC) sitä määrää, joka voidaan pyytää kustakin kannasta kunakin vuonna;
- e) 'kiintiöllä' unionille, jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle TACista myönnettyä osuutta;
- f) 'satamastapoissaolopäivällä' mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin jaksoa, jonka aikana alus on poissa satamasta, tai tällaisen ajanjakson osaa.

⁵ EUVL L 349, 31.12.2005, s. 1.

II luku

Kalastusmahdollisuudet

4 artikla

TACit ja niiden jakaminen

TACit ja kiintiöt sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan liitteessä I.

5 artikla

Jakamista koskevat erityiset säännökset

1. Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:
 - a) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtävät vaihdot;
 - b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 artiklan mukaisesti tehtävät uudelleen jakamiset;
 - c) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan nojalla sallittavat saaliiden lisäpurkamiset;
 - d) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidätettävät määrät;
 - e) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37, 105, 106 ja 107 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset.
2. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACia, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyyttistä TACia, jollei tämän asetuksen liitteessä I toisin säädetä.

6 artikla

Saaliiden ja sivusaaliiden aluksesta purkamista koskevat edellytykset

Aluksella ei saa pitää eikä aluksesta saa purkaa sellaisiin kantoihin kuuluvia kaloja, joille on vahvistettu saalisrajat, paitsi jos saaliit on pyydetty sellaisen jäsenvaltion aluksilla, joilla on kiintiö, eikä tämä kiintiö ole täytynyt.

7 artikla

Pyyntiponnistusrajoitukset

1. Pyyntiponnistusrajoitukset vahvistetaan liitteessä II.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia on sovellettava myös ICES-osa-alueisiin 27 ja 28.2, jollei komissio ole tehnyt asetuksen (EY) N:o 1098/2007 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti päätöstä kyseisten osa-alueiden jättämisestä mainitun asetuksen

8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 3, 4 ja 5 kohdassa ja 13 artiklassa säädettyjen rajoitusten ulkopuolelle.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia ei sovelleta ICES-osa-alueeseen 28.1, jollei komissio ole tehnyt asetuksen (EY) N:o 1098/2007 29 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätöstä siitä, että asetuksen (EY) N:o 1098/2007 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettava kyseiseen osa-alueeseen.

III luku

Loppusäännökset

8 artikla

Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle pyydettyjen kantojen purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä kantojen koodeja.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

UNIONIN ALUKSIIN SOVELLETTAVAT TACIT ALUEILLA, JOILLA ON LAJI- JA ALUEKOHTAISIA TACEJA

Seuraavissa taulukoissa vahvistetaan TACit ja kiintiöt (tonneina elopainoa, jollei toisin ole mainittu) kalakannoittain ja tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset.

Viittaukset kalastusalueisiin ovat viittauksia ICES-alueisiin, jollei ole toisin mainittu.

Kunkin alueen kalakannat mainitaan lajin tieteellisen nimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä.

Seuraavassa esitetään tämän asetuksen soveltamiseksi tieteellisten nimien ja yleiskielisten nimien vertaileva taulukko:

Tieteellinen nimi	Kolmikirjaiminen koodi	Yleisnimi
<i>Clupea harengus</i>	HER	Silakka
<i>Gadus morhua</i>	COD	Turska
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Punakampela
<i>Salmo salar</i>	SAL	Lohi
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Kilohaili

Laji:	Silakka <i>Clupea harengus</i>	Alue:	Osa-alueet 30-31 HER/3D30.; HER/3D31.
Suomi	81 248		
Ruotsi	17 852		
Unioni	99 100		
TAC	99 100		Analyttinen TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

Laji:	Silakka <i>Clupea harengus</i>	Alue:	Osa-alueet 22-24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Tanska	3 617		
Saksa	14 234		
Suomi	2		
Puola	3 357		
Ruotsi	4 590		
Unioni	25 800		

TAC 25 800 Analyyttinen TAC
Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

Laji:	Silakka <i>Clupea harengus</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueilla 25–27, 28.2, 29 ja 32 HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.2; HER/3D29.; HER/3D32.
Tanska	1 873		
Saksa	497		
Viro	9 567		
Suomi	18 674		
Latvia	2 361		
Liettua	2 486		
Puola	21 216		
Ruotsi	28 481		
Unioni	85 155		

TAC Ei sovelleta Analyyttinen TAC

Laji:	Silakka <i>Clupea harengus</i>	Alue:	Osa-alue 28.1 HER/03D.RG
Viro	12 764		
Latvia	14 876		
Unioni	27 640		

TAC 27 640 Analyyttinen TAC

Laji:	Turska <i>Gadus morhua</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueilla 25–32 COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Tanska	14 143		
Saksa	5 626		
Viro	1 378		
Suomi	1 082		
Latvia	5 259		
Liettua	3 464		

Puola	16 285
Ruotsi	14 328

Unioni	61 565
--------	--------

TAC	Ei sovelleta	Analyyttinen TAC
-----	--------------	------------------

Laji:	Turska <i>Gadus morhua</i>	Alue:	Osa-alueet 22-24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Tanska	9 080		
Saksa	4 439		
Viro	201		
Suomi	178		
Latvia	751		
Liettua	487		
Puola	2 429		
Ruotsi	3 235		
Unioni	20 800		
TAC	20 800	Analyyttinen TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.	

Laji:	Punakam pela <i>Pleuronectes platessa</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueilla 22–32 PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Tanska	2 443		
Saksa	271		
Puola	511		
Ruotsi	184		
Unioni	3 409		
TAC	3 409	Varo-TAC	

Laji:	Lohi <i>Salmo salar</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueilla 22-31 SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.;
-------	----------------------------	-------	---

		SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Tanska	22 538 (1)	
Saksa	2 508 (1)	
Viro	2 291 (1)	
Suomi	28 103 (1)	
Latvia	14 335 (1)	
Liettua	1 685 (1)	
Puola	6 837 (1)	
Ruotsi	30 465 (1)	
Unioni	108 762 (1)	
TAC	Ei sovelleta	Analyttinen TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

(1) Yksittäisinä kaloina ilmaistuna.

Laji:	Lohi <i>Salmo salar</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueella 32 SAL/3D32.
Viro	1 581 (1)		
Suomi	13 838 (1)		
Unioni	15 419 (1)		
TAC	Ei sovelleta	Varo-TAC	

(1) Yksittäisinä kaloina ilmaistuna.

Laji:	Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>	Alue:	Unionin vedet osa-alueilla 22–32 SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Tanska	24 659 (1)		
Saksa	15 622 (1)		
Viro	28 634 (1)		
Suomi	12 908 (1)		
Latvia	34 583 (1)		
Liettua	12 510 (1)		
Puola	73 392 (1)		
Ruotsi	47 670 (1)		
Unioni	249 978		

TAC

Ei sovelleta

Analyyttinen TAC

(1) Vähintään 92 prosenttia kiintiöön luetusta puretusta saaliista on oltava kilohailia. Sivusaaliina saatu silakka luetaan kiintiön (HER/*3BCDC) jäljelle jäävään 8 prosenttiin.

LIITE II

PYYNTIPONNISTUSRAJOITUKSET

4. Jäsenvaltiot jakavat lippunsa alla purjehtiville aluksille, jotka kalastavat trooleilla, ankkuroiduilla kierrenuotilla tai muilla vastaavilla pyydyksillä, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, tai tavallisilla verkoilla, pussiverkoilla taikka riimuverkoilla, joiden silmäkoko on vähintään 90 millimetriä, tai pohjasiimoilla, pitkäsiimoilla ajosiimoja lukuun ottamatta, käsisiimoilla ja pilkkisiimoilla, oikeuden, joka voi olla enintään:
 - a) 163 satamastapoissaolopäivää ICES-osa-alueilla 22–24, lukuun ottamatta 1 päivän ja 30 päivän huhtikuuta välistä ajanjaksoa, jolloin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1098/2007 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa; ja
 - b) 160 satamastapoissaolopäivää ICES-osa-alueilla 25–28, lukuun ottamatta 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän elokuuta välistä ajanjaksoa, jolloin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1098/2007 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.
5. Sellaisten satamastapoissaolopäivien enimmäismäärä vuotta kohti, joina alus voi olla 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla kahdella alueella kalastaen 1 kohdan mukaisella pyydyksellä, ei saa olla suurempi kuin jommallekummalle näistä alueista myönnettyjen satamastapoissaolopäivien enimmäismäärä.
6. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ja kalastusmahdollisuuksien tehokkaan hallinnoinnin sitä vaatiessa jäsenvaltio voi myöntää sen lipun alla purjehtiville aluksille oikeuden useampiin satamastapoissaolopäiviin, jos vastaava määrä satamastapoissaolopäiviä vähennetään muilta sen lipun alla purjehtivilta aluksilta, jotka kuuluvat pyyntiponnistusrajoituksen piiriin samalla alueella, ja jos kunkin luovuttavan aluksen kapasiteetti kilowatteina on yhtä suuri tai suurempi kuin vastaanottavien alusten kapasiteetti. Vastaanottavien alusten määrä voi olla enintään 10 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen alusten määrästä.

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.8.2012
COM(2012) 458 final

2012/0223 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2013 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte**

I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken bör åtgärder vidtas för att se till att de levande akvatiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt med avseende på ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter. Ett viktigt verktyg i detta sammanhang är det årliga fastställandet av fiskemöjligheterna i form av totala tillåtna fångstmängder (TAC), kvoter och begränsningar av fiskeansträngningen.

Syftet med detta förslag är att fastställa medlemsstaternas fiskemöjligheter beträffande de kommersiellt sett viktigaste fiskbestånden i Östersjön för 2013. För att förenkla och förtydliga de årliga besluten om total tillåten fångstmängd (TAC) och kvoter har fiskemöjligheterna i Östersjön sedan 2006 fastställts genom en särskild förordning.

- **Allmän bakgrund**

I kommissionens meddelande om ett samråd om fiskemöjligheter för 2013 (COM(2012) 278 final) ges bakgrunden till förslaget.

Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) lämnade i maj respektive juni 2012 vetenskapliga rekommendationer för bestånden i Östersjön för 2013.

Förslaget består av två avsnitt som är viktiga för förvaltningen av Östersjöfisket genom fiskemöjligheter under 2013: ett avsnitt om fastställande av TAC och kvoter och ett annat avsnitt om begränsning av fiskeansträngningen genom fastställande av tak för fiskefartygs verksamhet (antal dagar till sjöss).

- **Gällande bestämmelser**

Fiskemöjligheterna och deras fördelning på medlemsstaterna regleras varje år. Det senaste instrumentet är rådets förordning (EU) nr 1256/2011 av den 30 november 2011 om fastställande för 2012 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordning (EU) nr 1124/2010.

Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund, om ändring av förordning (EG) nr 1434/98 och om upphävande av förordning (EG) nr 88/98 är också av betydelse för förvaltningen av fisket i Östersjön

I rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och upphävande av förordning (EG) nr 779/97 redogörs för huvuddragen i de kontroll- och övervakningsåtgärder som krävs för att återställa torskbestånden i fråga. Där fastställs också bestämmelser för hur TAC ska fastställas för de västra och östra torskbestånden och om begränsningar av fiskeansträngningen i samband med detta.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

De föreslagna bestämmelserna överensstämmer med målen och reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken och är förenliga med unionens politik för hållbar utveckling.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Extern experthjälp**

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

De vetenskapliga organisationer som rådfrågats är Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF).

Unionen ber varje år Ices och STECF lämna vetenskapliga rekommendationer om tillståndet för viktiga fiskbestånd. Råden omfattar alla bestånd i Östersjön för vilka totala tillåtna fångstmängder föreslås.

- **Samråd med berörda parter**

Den rådgivande nämnden för Östersjön (BSRAC) rådfrågades vid ett gemensamt arbetsgruppsmöte om bottenlevande och pelagiska bestånd i juni 2012, med kommissionens meddelande om fiskemöjligheter som underlag. Ices och STECF tillhandahöll den vetenskapliga grunden för förslaget. Vid detta möte presenterades bestämmelser om fastställande av TAC och kvoter för 2013 på grundval av meddelandet. Utan att gå emot befintlig politik, eller försämra läget för känsliga resurser, har man i förslaget i möjligaste mån tagit hänsyn till de preliminära åsikter som framfördes för samtliga berörda fiskbestånd.

BSRAC stöder kommissionens ansträngningar att fastställa TAC som i högre grad tar hänsyn till vetenskapliga rekommendationer, liksom tillämpningen av den fleråriga planen för torsk när man fastställer TAC.

- **Konsekvensbedömning**

TAC för torsk i västra och östra Östersjön har minskats med i genomsnitt 6 % i enlighet med flerårsplanen. Enligt förslaget skulle tre av de fem pelagiska TAC ökas och de återstående två minskas. Generellt sett skulle de föreslagna åtgärderna leda till en smärre ökning av fiskemöjligheterna för alla arter utom lax och rödspätta på totalt cirka 2 %, uttryckt i fångstvolym för EU-fartyg i Östersjön.

Förslaget är inte bara en reaktion på kortsiktiga problem utan ingår också i ett långsiktigare sammanhang för att gradvis minska fiskeuttaget till en nivå som är hållbar i det långa loppet. Förslaget kommer därför på medellång till lång sikt att leda till en stabil fiskeansträngning och ökade kvoter. Dess långsiktiga konsekvenser väntas bli minskad miljöpåverkan till följd av den minskade fiskeansträngningen, reduceringar inom fångstsektorn i fråga om antal fartyg och/eller genomsnittlig fiskeansträngning per fartyg samt oförändrade eller ökade landningar. Fiskeverksamheten kommer därför på lång sikt att bli mer hållbar.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet med förslaget är att fastställa begränsningar av fångster och fiskeansträngningar för EU-fisket för att uppnå målet med den gemensamma fiskeripolitiken, dvs. att se till att fisket bedrivs på nivåer som är biologiskt, ekonomiskt och socialt hållbara.

- **Rättslig grund**

Artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget omfattas av unionens exklusiva befogenhet i enlighet med artikel 3.1 d i EUF-fördraget. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är en gemensam politik. Enligt artikel 43.3 i EUF-fördraget ska rådet besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskerimöjligheter.

Genom den aktuella rådsförordningen fördelas fiskemöjligheter till medlemsstaterna. Med beaktande av artikel 20.3 i förordning (EG) nr 2371/2002 kan medlemsstaterna fritt fördela fiskemöjligheterna mellan regioner och aktörer. Medlemsstaterna har därmed stora möjligheter att själva besluta vilken social/ekonomisk modell de vill använda för att utnyttja sina fiskemöjligheter.

Förslaget får inga nya ekonomiska följder för medlemsstaterna. Rådet antar denna särskilda förordning varje år och de offentliga och privata medel som behövs för att genomföra den finns redan.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Det här är ett förslag för förvaltningen av fisket på grundval av artikel 43.3 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

• Förenklingar

Förslaget innebär fortsatta förenklingar av administrativa förfaranden för offentliga myndigheter (på EU-nivå och nationellt) eftersom det innehåller liknande bestämmelser som 2012 års förordning om fiskemöjligheterna i Östersjön.

• Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget avser en ettårig förordning för 2013 och innehåller därför ingen bestämmelse om översyn.

• Närmare redogörelse

I förslaget fastställs medlemsstaternas fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2013.

De föreslagna siffrorna grundas på gällande vetenskapliga rekommendationer, samråd med BSRAC och de ramar för fastställande av TAC och kvoter som presenteras i kommissionens meddelande om samråd om fiskemöjligheter. I förekommande fall har de föreslagna TAC minskats med de teoretiska mängder av bestånden som delas med Ryska federationen.

Mot bakgrund av kommissionens avsikter att säkerställa en hållbar användning av fiskeresurserna i enlighet med unionens politik och internationella åtaganden, samtidigt som man upprätthåller stabila fiskemöjligheter, är de årliga variationerna av TAC i möjligaste mån begränsade, med beaktande av tillståndet för ett visst bestånd.

De TAC och kvoter som fördelats till medlemsstaterna anges i bilaga I och begränsningarna av fiskeansträngningarna i bilaga II till förordningen.

För torskbestånden överensstämmer föreslagna TAC och begränsningar av fiskeansträngningen med kraven i den fleråriga planen för torskbestånden i Östersjön och de fisken som utnyttjar dessa bestånd. Huvudtanken i planen är att gradvis minska fiskedödligheten till en nivå som är hållbar på lång sikt för att säkerställa att bestånden återhämtar sig och skapa hög och stabil avkastning. Eftersom fiskedödligheten för torskbestånden redan har minskat till de nivåer som anges i flerårsplanen finns det inte längre något behov av att minska fiskeansträngningen, dvs. antal dagar till sjöss, eller att höja den.

Alla pelagiska bestånd i Östersjön (bestånden av sill/strömming och skarpsill i de västra och centrala delarna, Rigabukten och Bottniska viken) ska fiskas på nivån för maximalt hållbart uttag under 2013, och därför motsvarar den föreslagna TAC fiskedödligheten vid maximalt hållbart uttag.

För bestånden av lax och rödspätta måste de vetenskapliga rekommendationerna lämnas i enlighet med referensvillkoren innan TAC kan förslås. I avvaktan på resultatet av de fortsatta kontakterna med Ices anges inte dessa kvantiteter i förslaget, utan kommer att ingå i ett senare skede.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om fastställande för 2013 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 43.3 i fördraget föreskrivs att rådet på förslag av kommissionen ska besluta om åtgärder om fastställande och fördelning av fiskerimöjligheter.
- (2) Enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken¹ ska bestämmelser för tillträde till vatten och resurser och för hållbar fiskeverksamhet fastställas med beaktande av tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska utlåtanden, särskilt de rapporter som utarbetats av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), samt mot bakgrund av eventuella utlåtanden från regionala rådgivande nämnder.
- (3) Det åligger rådet att anta åtgärder för att fastställa och fördela fiskemöjligheter för varje fiske eller grupp av fisken, inklusive vissa villkor som är funktionellt knutna till dessa, beroende på vad som gäller. Fiskemöjligheterna bör fördelas bland medlemsstaterna på ett sådant sätt att varje medlemsstat garanteras relativ stabilitet i fiskeverksamheten för varje bestånd eller fiske samt med beaktande av målen för den gemensamma fiskeripolitiken enligt förordning (EG) nr 2371/2002.
- (4) De totala tillåtna fångstmängderna (TAC) bör fastställas på grundval av tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, med beaktande av biologiska och socioekonomiska aspekter samtidigt som de olika fiskerisektorerna garanteras en rättvis behandling, och mot bakgrund av de synpunkter som framförts vid samråden med berörda parter, i synnerhet vid mötena med rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk och de berörda regionala rådgivande nämnderna.
- (5) När det gäller bestånd för vilka det upprättats särskilda fleråriga planer bör fiskemöjligheterna fastställas i enlighet med bestämmelserna i dessa planer. Följaktligen bör fångstbegränsningar och begränsningar av fiskeansträngningen för

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

torskbestånden i Östersjön fastställas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden² (torskplanen för Östersjön).

- (6) Mot bakgrund av de senaste vetenskapliga utlåtandena kan flexibilitet i förvaltningen av fiskeansträngningen inom ramen för torskplanen för Östersjön införas utan att målen för torskplanen för Östersjön äventyras och utan ökad fiskedödlighet som följd. En sådan flexibilitet skulle göra det möjligt att förvalta fiskeansträngningen effektivare i fall där kvoterna inte är jämnt fördelade inom en medlemsstats flotta och skulle göra det lättare att snabbt reagera på överföringar av kvoter. En medlemsstat bör därför ges möjlighet att tilldela fartyg som för deras flagg ytterligare dagar ute ur hamn om samma antal dagar ute ur hamn dras från ett annat fartyg som för den medlemsstatens flagg.
- (7) De fiskemöjligheter som fastställs i denna förordning bör omfattas av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs³, särskilt artiklarna 33 och 34 i den förordningen beträffande registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning respektive inlämning av uppgifter om uttömning av fiskemöjligheter. Det är därför nödvändigt att fastställa de koder för landningar av bestånd inom ramen för denna förordning som medlemsstaterna ska använda när de översänder uppgifter till kommissionen.
- (8) Enligt artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 847/96 av den 6 maj 1996 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren⁴ måste det anges vilka bestånd som omfattas av åtgärderna i den förordningen.
- (9) För undvika avbrott i fiskeverksamheten och trygga försörjningen för unionens fiskare är det viktigt att dessa fisken öppnas den 1 januari 2013. Av brådskande skäl bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön för 2013.

² EUT L 248, 22.9.2007, s. 1.

³ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁴ EGT L 115, 9.5.1996, s. 3.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på EU-fartyg som är verksamma i Östersjön.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *Ices-områden*: de geografiska områden som anges i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 2187/2005 av den 21 december 2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund⁵,
- b) *Östersjön*: Ices-delområdena 22–32,
- c) *EU-fartyg*: ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen,
- d) *total tillåten fångstmängd (TAC)*: den kvantitet som får tas ur varje bestånd per år,
- e) *kvot*: en andel av den TAC som tilldelas unionen, en medlemsstat eller ett tredjeland,
- f) *dag ute ur hamn*: varje kontinuerlig 24-timmarsperiod eller del av sådan som fartyget tillbringar ute ur hamn.

Kapitel II

Fiskemöjligheter

Artikel 4

TAC och fördelning

TAC, kvoter och de villkor som är funktionellt knutna till dessa, beroende på vad som gäller, anges i bilaga I.

Artikel 5

Särskilda bestämmelser om fördelningen

- 1. Fördelningen av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna enligt denna förordning ska göras utan att det påverkar
 - a) byten enligt artikel 20.5 i förordning (EG) nr 2371/2002,
 - b) omfördelningar enligt artikel 37 i förordning (EG) nr 1224/2009,
 - c) ytterligare landningar enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96,

⁵ EUT L 349, 31.12.2005, s. 1.

- d) kvantiteter som hålls inne enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96,
- e) avdrag enligt artiklarna 37, 105, 106 och 107 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Om inget annat anges i bilaga I till denna förordning ska artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 tillämpas på bestånd som omfattas av en försiktighets-TAC och artiklarna 3.2, 3.3 och 4 i samma förordning på bestånd som omfattas av en analytisk TAC.

Artikel 6

Villkor för landning av fångster och bifångster

Fisk från bestånd för vilka fångstbegränsningar har fastställts får behållas ombord eller landas endast om fångsterna har tagits av fiskefartyg från en medlemsstat med en kvot som inte har uttömts.

Artikel 7

Begränsning av fiskeansträngningen

3. Begränsningarna av fiskeansträngningen fastställs i bilaga II.
4. De begränsningar som avses i punkt 1 ska också tillämpas på Ices-delområdena 27 och 28.2, om inte kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med artikel 29.2 i förordning (EG) nr 1098/2007 om att undanta dessa delområden från de begränsningar som föreskrivs i artikel 8.1 b, 8.3, 8.4 och 8.5 samt i artikel 13 i den förordningen.
5. De begränsningar som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på Ices-delområde 28.1 om inte kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med artikel 29.4 i förordning (EG) nr 1098/2007 om att de begränsningar som föreskrivs i artikel 8.1 b, 8.3, 8.4 och 8.5 i förordning (EG) nr 1098/2007 ska tillämpas på detta delområde.

Kapitel III Slutbestämmelser

Artikel 8

Dataöverföring

När medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 33 och 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 sänder uppgifter till kommissionen om de kvantiteter ur varje bestånd som landats ska de använda beståndskoderna i bilaga I till den här förordningen.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

TAC FÖR EU-FARTYG I OMRÅDEN DÄR TAC SPECIFICERAS PER ART OCH OMRÅDE

I följande tabeller anges TAC och kvoter (i ton levande vikt, om inte något annat anges) för varje bestånd och villkor som är funktionellt knutna till dem, i förekommande fall.

Hänvisningar till fiskezoner är hänvisningar till Ices-områden, om inte annat anges.

Inom varje område redovisas fiskbestånden i alfabetisk ordning efter arternas latinska namn.

Vid tillämpningen av denna förordning gäller följande jämförelsetabell över de latinska namnen och motsvarande svenska namn:

Vetenskapligt namn	Trebokstavskod	Svenskt namn
<i>Clupea harengus</i>	HER	Sill/strömming
<i>Gadus morhua</i>	COD	Torsk
<i>Pleuronectes platessa</i>	PLE	Rödspätta
<i>Salmo salar</i>	SAL	Lax
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Skarpsill

Art:	Sill/strömming <i>Clupea harengus</i>	Zon:	Delområdena 30–31 HER/3D30.; HER/3D31.
Finland	81 248		
Sverige	17 852		
Unionen	99 100		
TAC	99 100	Analytisk TAC	
		Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	
		Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	

Art:	Sill/strömming <i>Clupea harengus</i>	Zon:	Delområdena 22–24 HER/3B23.; HER/3C22.; HER/3D24.
Danmark	3 617		
Tyskland	14 234		
Finland	2		
Polen	3 357		
Sverige	4 590		
Unionen	25 800		

TAC 25 800 Analytisk TAC
 Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.
 Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.

Art:	Sill/strömming <i>Clupea harengus</i>	Zon:	Delområdena 25–27, 28.2, 29 och 32 (unionens vatten) HER/3D25.; HER/3D26.; HER/3D27.; HER/3D28.2; HER/3D29.; HER/3D32.
Danmark	1 873		
Tyskland	497		
Estland	9 567		
Finland	18 674		
Lettland	2 361		
Litauen	2 486		
Polen	21 216		
Sverige	28 481		
Unionen	85 155		

TAC Ej tillämpligt Analytisk TAC

Art:	Sill/strömming <i>Clupea harengus</i>	Zon:	Delområde 28.1 HER/03D.RG
Estland	12 764		
Lettland	14 876		
Unionen	27 640		

TAC 27 640 Analytisk TAC

Art	Torsk <i>Gadus morhua</i>	Zon:	Delområdena 25–32 (unionens vatten) COD/3D25.; COD/3D26.; COD/3D27.; COD/3D28.; COD/3D29.; COD/3D30.; COD/3D31.; COD/3D32.
Danmark	14 143		
Tyskland	5 626		
Estland	1 378		
Finland	1 082		

Lettland	5 259
Litauen	3 464
Polen	16 285
Sverige	14 328

Unionen 61 565

TAC Ej tillämpligt Analytisk TAC

Art:	Torsk <i>Gadus morhua</i>	Zon:	Delområdena 22–24 COD/3B23.; COD/3C22.; COD/3D24.
Danmark	9 080		
Tyskland	4 439		
Estland	201		
Finland	178		
Lettland	751		
Litauen	487		
Polen	2 429		
Sverige	3 235		
Unionen	20 800		
TAC	20 800	Analytisk TAC	
		Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	
		Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	

Art:	Rödspätta <i>Pleuronectes platessa</i>	Zon:	Delområdena 22–32 (unionens vatten) PLE/3B23.; PLE/3C22.; PLE/3D24.; PLE/3D25.; PLE/3D26.; PLE/3D27.; PLE/3D28.; PLE/3D29.; PLE/3D30.; PLE/3D31.; PLE/3D32.
Danmark	2 443		
Tyskland	271		
Polen	511		
Sverige	184		
Unionen	3 409		
TAC	3 409	Försiktighets-TAC	

Art:	Lax <i>Salmo salar</i>	Zon:	Delområdena 22–31 (unionens vatten) SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Danmark	22 538 (1)		
Tyskland	2 508 (1)		
Estland	2 291 (1)		
Finland	28 103 (1)		
Lettland	14 335 (1)		
Litauen	1 685 (1)		
Polen	6 837 (1)		
Sverige	30 465 (1)		
Unionen	108 762 (1)		
TAC	Ej tillämpligt	Analytisk TAC Artikel 3 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas. Artikel 4 i förordning (EG) nr 847/96 ska inte tillämpas.	

(1) Uttryckt i antal enskilda fiskar.

Art:	Lax <i>Salmo salar</i>	Zon:	Delområde 32 (unionens vatten) SAL/3D32.
Estland	1 581 (1)		
Finland	13 838 (1)		
Unionen	15 419 (1)		
TAC	Ej tillämpligt	Försiktighets-TAC	

(1) Uttryckt i antal enskilda fiskar.

Art:	Skarpsill <i>Sprattus sprattus</i>	Zon:	Delområdena 22–32 (unionens vatten) SPR/3B23.; SPR/3C22.; SPR/3D24.; SPR/3D25.; SPR/3D26.; SPR/3D27.; SPR/3D28.; SPR/3D29.; SPR/3D30.; SPR/3D31.; SPR/3D32.
Danmark	24 659 (1)		
Tyskland	15 622 (1)		
Estland	28 634 (1)		
Finland	12 908 (1)		
Lettland	34 583 (1)		
Litauen	12 510 (1)		
Polen	73 392 (1)		
Sverige	47 670 (1)		

Unionen 249 978

TAC Ej tillämpligt Analytisk TAC

(1) Minst 92 % av landningarna avräknade från TAC:en ska bestå av skarpsill. Bifångster av sill ska räknas av från återstående 8 % av kvoten (HER/*3BCDC).

BILAGA II

BEGRÄNSNINGAR AV FISKEANSTRÄNGNINGEN

1. Medlemsstaterna ska tilldela fartyg som för deras flagg och som fiskar med trålar, snurrevadar eller liknande redskap med en maskstorlek på 90 mm eller mer, med garn, snärjgarn eller grimgarn med en maskstorlek på 90 mm eller mer och med bottenlinor, långrevar med undantag av drivlinor, handlinor och pilkmaskiner rätten att vara upp till
 - a) 163 dagar ute ur hamn i Ices-delområdena 22–24 utom under perioden 1–30 april då artikel 8.1 a i förordning (EG) nr 1098/2007 ska tillämpas, och
 - b) 160 dagar ute ur hamn i Ices-delområdena 25–28 utom under perioden 1 juli–31 augusti då artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 1098/2007 ska tillämpas.
2. Det högsta antalet dagar ute ur hamn som fiskefartyg årligen får tillbringa i de två områden som anges i punkt 1 a och 1 b och fiska med de redskap som anges i punkt 1 får inte överstiga det högsta antalet dagar ute ur hamn som tilldelats för ett av de båda områdena.
3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 och om så krävs för en effektiv förvaltning av fiskemöjligheterna, får en medlemsstat tilldela fartyg som för dess flagg ytterligare dagar ute ur hamn, om samma antal dagar ute ur hamn dras från ett annat fartyg som för dess flagg och som omfattas av begränsningar av fiskeansträngningen i samma område och om kapaciteten, i kW, för varje fartyg som bidrar med dagar motsvarar eller överstiger kapaciteten för fartyget i fråga som erhåller dagar. Antalet fartyg som erhåller dagar får inte överstiga 10 % av den berörda medlemsstatens totala antal fartyg enligt punkt 1.